

## LXXIII.

## Betænkning

over

## Forslag til Lov om Overbestyrelsen af Statens Sindssygehospitaller m. v.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 5. April 1921).

Udvalget kan i alt væsentligt tiltræde Lovforslaget. Udvalget er enigt om, at Formaalet med Oprettelsen af det foreslaaede Direktorat maa være at tilvejebringe et nyt administrativt, selvstændigt og hurtigt virkende Organ, som kan formaa at gennemføre en mere økonomisk og ensartet Drift af Hospitalerne.

Udvalget er enigt om, at Direktørens Hovedopgaver maa blive ved hyppige Besøg paa Hospitalerne at skaffe sig et indgaaende Førstehaandskendskab til deres hele Drift samt ved direkte personlig Forhandling med Justitsministeren at gøre sine praktiske Erfaringer frugtbringende for den nye Centraladministration.

I Overensstemmelse hermed ønsker Udvalget, at Direktørens Arbejde saa lidt som muligt maa give sig Udtryk i forøget Kontorvirksomhed, og mener derfor, at de Krav, som maatte blive en Følge af det i § 8 foreslaaede Kontor, baade med Hensyn til Plads og Personale bør indskrænkes til de mindst mulige.

De af Udvalget under Nr. 1, 4, 7, 8, 9, 12 og 18 stillede Ændringsforslag tilsigter i Lovforslaget at give et forstærket Udtryk for de ovenfor fremsatte Betragtninger.

Ændringsforslaget under Nr. 16 til § 7 skyldes den Omstændighed, at det ved et Valg efter Reglerne i Grundlovens § 49, 3die Stykke, kan volde Vanskelighed at opnaa Valg af 2 Medlemmer af Folketinget og 2 Medlemmer af Landstinget.

Ændringsforslaget under Nr. 17 til § 7 skyldes Ønsket om at fastslaa, at et eventuelt Suppleringsvalg kun gælder for Resten af den afgaaedes Funktionstid.

Et *Mindretal* (Mathilde Hauschultz, Ibsen og Pürschel) er af den Opfattelse, at det er en Betingelse for, at Reformen skal give et godt Resultat, at den Mand, der anbringes paa Direktørpladsen, er nøje kendt med Sindssygehospitalernes Forhold i alle Henseender, og at han kan optræde med fornøden Autoritet overfor Overlæger og stedlige Direktioner. Direktøren bør derfor efter Mindretallets Mening i første Række søges blandt Overlægerne ved Statens Sindssygehospitaller, forsaavidt nogen af dem har vist særlig administrative Evner.

Mindretallet maa fremdeles finde, at det er en stor Svaghed ved Loven, at der ikke i denne er truffet nogen klar Afgø-